

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

สุรินทร์ ปิยะโชคนากุล. พันธุวิศวกรรม : Genetic engineering. ใน พันธุศาสตร์พื้นฐาน. หน้า 131-147. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพันธุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537

ภาษาอังกฤษ

- Brooks, R. A. Achieving artificial intelligence through building robots. MIT AI Lab Memo AIM-899, May. 1986.
- _____. A hardware retargetable distributed layered architecture for mobile robot control. Proceedings IEEE Conf. Robotics and Automation, April, pp. 106-110. NC, 1987.
- _____. Planning is just a way of avoiding figuring out what to do next. Working Paper 303 MIT AI Lab, September. 1987.
- _____. A robot that walks: emergent behavior from a carefully evolved network. MIT AI Memo 1091, February. 1989.
- _____. Challenges for complete creature architectures. Proc. First Int. Conf. on Simulation of Adaptive Behavior, MIT Press, pp. 434-443. Cambridge, MA. 1990.
- _____. Intelligence without reason. MIT AI Lab Memo AIM-1293, April. 1991.
- _____. and Flynn, A. M. MIT mobile robots - what's next?. Proceedings IEEE Conf. Robotics and Automation, Philadelphia. 1988.
- _____. and Maes, P. Learning to coordinate behaviors. Proceedings Eight National Conference on Artificial Intelligence, August. 1990.

- Chan, K. K. and Zalzala, A. M. S. Genetic-based Minimum-time Trajectory Planning of Articulated Manipulators with Torque constraints. IEE Coolloquium on "Genetic Algrithms for Control Systems Engineering", pp. 4/1-3. 1993.
- Chongstitvatana, P. Behaviour based assembly experiments using vision sensing. Proceedings of Vision Interface'91, pp. 21-26. Calgary, Canada. 1991.
- _____. The Design and Implementation of Visioon-Based Behaviooural Modules for a Robotic Assembly System. Doctoral dissertation University of Edinburgh, 1992.
- Cliff, D. Harvey, I. and Husbands, P. Evolving visually guided robots. Proceedings of SAB92, the Second International Conference on Simulation of Adaptive Behaviour, MIT Press Bradford Books, Cambridge, MA. 1993.
- Connell, J. H. Creature design with the subsumption architecture. Proceedings IJCAI-87, Milan, Italy. August. 1987.
- _____. A colony architecture for an artificial creature. PhD. thesis at MIT, MIT AI TR 1151, September. 1989.
- Goldberg, D. E. Genetic Algorithms in Search, Optimization, and Machine Learning. Reading, Massachusetts :Addison-Wesley. 1989.
- Holland, J. H. Adaptation in Natural and Artificial Systems. Ann Arbor,MI :University of Michigan Press. 1975.
- Khoogar, A. R. Parker, J. K. and Goldberg, D. E. Inverse Kinematics of Redundant Robots Using Genetic Algorithms. Proceedings.1989 IEEE International Conference on Robotics and Automation. pp.271-276, vol. 1. 1989.
- _____. and Parker, J. K. Obstacle Avoidance of Redundant Manipulators Using Genetic Algorithms. IEEE Proceedings of SOUTHEASTCON'91. pp.317-320, vol. 1. 1991.
- Koza, J. R. Genetically Breeding Populations of Computer Program to Solve Problems in Artificial Intelligence. Proceedings of the 2nd Internatinal IEEE Conferrence on Tools for Artificial Intelligence, pp.819-827. 1990.
- _____. Genetic Programming : On the Programming of Computers by Means of Natural Selection. Fourth printing. Massachusetts :MIT PRESS. 1994.

- _____. Genetic Programming II : Automatic Discovery of Reusable Programs. First printing. Massachusetts :MIT PRESS. 1994.
- _____. and Rice, J. P. Automatic programming of robots using genetic programming. AAAI-92 Proceedings of Tenth National Conference on Artificial Intelligence, July. 12-16, pp. 194-201. San Jose, California. 1992.
- Lazano-Perez, T. Robot programming. MIT AI Lab Memo AIM-698, December. 1982.
- _____. and Brooks, R. A. An approach to automatic robot programming. MIT AI Lab Memo AIM-862, April. 1985.
- Lewis, M. A. Fagg, A. H. and Solidum, A. Genetic Programming Approach to the Construction of a Neural Network for Control of a Walking Robot. Proceedings 1992 IEEE International Conference on Robotic and Automation, pp. 2618-23, vol. 3. 1992.
- Mel, B. W. Connectionist robot motion planning: A neurally-inspired approach to visually-guided reaching. Perspectives in Artificial Intelligence, volume 7. Boston : ACADEMIC PRESS, Harcourt Brace Jovanovich. 1990.
- Michalewicz, Z. Genetic algorithms + data structures = evolution programs. New York : Springer-verlag. 1992.
- Patnaik, L. M. and Srinivas, M. Genetic algorithms: a survey. IEEE Computer 27 (June 1994): 17-26.
- Roetzheim, W. H. Enter the complexity lab. First edition. Indianapolis, Indiana : Sams. 1994.
- Rucker, R. Artificial life lab. Corte Madera, California : Waite Group Press. 1993.
- Thro, E. Artificial life explorer's kit. First edition. Carmel, Indiana : Sams. 1993.
- Treleaven, P. C. Ribeiro Filho, J. L. and Alippi, C. Genetic-algorithms programming environments. IEEE Computer 27 (June 1994): 28-43.
- Twardowski, K. An associative architecture for genetic algorithm-based machine learning. IEEE Computer 27 (November 1994): 27-38.
- Walnum, C. Adventures in artificial life. Carmel, Indiana : Que. 1993.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดการทำงานของโปรแกรมที่ใช้

งานวิจัยครั้งนี้สามารถแบ่งการทดลองออกได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของกระบวนการโปรแกรมพันธุการซึ่งอาศัยการจำลองการทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ และส่วนของการดำเนินการทดลองในโลกจริง ซึ่งแต่ละส่วนของการทดลองมีโปรแกรมที่ใช้แตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้คือ

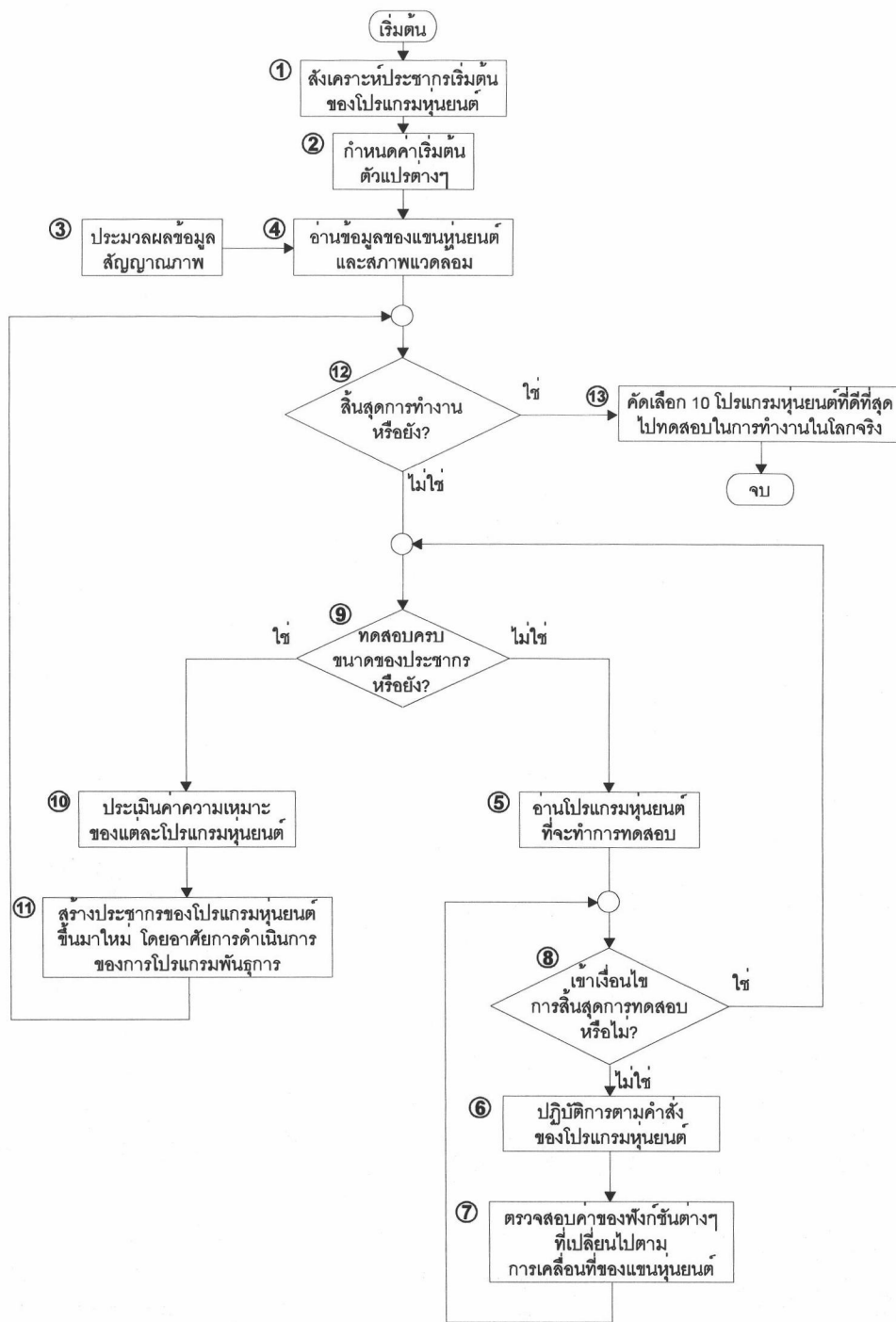
-โปรแกรม PGM_GENER.EXE เป็นโปรแกรมที่ทำการสังเคราะห์ประชากรโปรแกรมหุ่นยนต์เริ่มต้นทั้งหมดโดยวิธีการสุ่ม

-โปรแกรม GP_SIM.EXE เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินการทดลองในส่วนกระบวนการโปรแกรมพันธุการซึ่งเป็นการจำลองการทำงานของแขนหุ่นยนต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์

-โปรแกรม ACTUAL.EXE เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการดำเนินการทดลองในส่วนของการทดลองเพื่อทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้จากกระบวนการโปรแกรมพันธุการ เพื่อใช้ในการควบคุมทำงานของแขนหุ่นยนต์ในโลกจริงหรือในสภาพแวดล้อมจริง โดยใช้การประมวลผลข้อมูลภาพจากสัญญาณภาพจากกล้องวิดีโอเป็นข้อมูลอินพุต

ลำดับขั้นตอนการทำงานในการทดลองครั้งนี้ทั้งหมดแสดงดังรูปที่ ก.1 ซึ่งรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆมีดังต่อไปนี้

1. สังเคราะห์ประชากรเริ่มต้นของโปรแกรมหุ่นยนต์ เป็นขั้นตอนแรกก่อนที่จะเริ่มกระบวนการโปรแกรมพันธุการ ซึ่งจะใช้โปรแกรม PGM_GENER.EXE โดย

รูปที่ ก.1 แสดงแผนภูมิผังงานของการทดลองทั้งหมดในงานวิจัยครั้งนี้

โปรแกรมนี้จะทำการสังเคราะห์ประชากรโปรแกรมหุ่นยนต์เริ่มต้นทั้งหมดโดยวิธีการสุ่ม ซึ่งโปรแกรมหุ่นยนต์เหล่านี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นหาโปรแกรมหุ่นยนต์ที่เหมาะสมในกระบวนการโปรแกรมพันธุการต่อไป

โปรแกรมมีลักษณะการใช้งานดังนี้

C:\>PGM_GENER [Population_Size]

โดยมีค่าโดยปริยาย Population_Size = 40

โปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้จะมีชื่อ PROGxx.GP โดย xx แทนด้วยตัวเลขแสดงลำดับของแต่ละโปรแกรม ในแต่ละโปรแกรมจะประกอบด้วยคำสั่งงานต่างๆทั้งที่เป็นฟังก์ชันและเทอร์มินอล ซึ่งเพื่อความสะดวกในการแปลคำสั่งงานต่างๆจึงได้ทำการลดรูปแต่ละคำสั่งให้เหลือเพียง 1 ตัวอักษร ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของโปรแกรมแม้แต่น้อย ดังต่อไปนี้ $F = \{ \&, |, ! \}$ และ $T = \{ H, C, I, D, O, 0, 1, 2, 3, 4, 5 \}$ โดยที่ & แทนฟังก์ชัน IF-AND, | แทนฟังก์ชัน IF-OR, ! แทนฟังก์ชัน IF-NOT, H แทนเทอร์มินอล HIT?, C แทนเทอร์มินอล SEE?, I แทนเทอร์มินอล INC?, D แทนเทอร์มินอล DEC?, O แทนเทอร์มินอล OUT?, 0 แทนเทอร์มินอล s+, 1 แทนเทอร์มินอล s-, 2 แทนเทอร์มินอล e+, 3 แทนเทอร์มินอล e-, 4 แทนเทอร์มินอล w+ และ 5 แทนเทอร์มินอล w-

2. กำหนดค่าเริ่มต้นตัวแปรต่างๆ เป็นส่วนเริ่มต้นของการทดลองในส่วนกระบวนการโปรแกรมพันธุการซึ่งเป็นการจำลองการทำงานของแขนหุ่นยนต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับตัวแปรต่างๆที่ใช้ในทดลอง ยกตัวอย่างเช่น Gen = 0, Success = 0, Dist = 2000 เป็นต้น ทั้งนี้รวมทั้งการจัดสรรหน่วยความจำที่จะใช้เก็บข้อมูลของสภาพแวดล้อมของการทดลองที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลสัญญาณภาพอีกด้วย

3. ประมวลผลข้อมูลสัญญาณภาพ เป็นส่วนที่ทำการวิเคราะห์และประมวลผลสัญญาณที่ได้จากกล้องวิดีโอ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาเก็บไว้ในหน่วยความจำซึ่งจะถูกใช้ในการระบุตำแหน่งของข้อต่อหัวไหล่ ข้อต่อข้อศอก ข้อต่อข้อมือ และปลายแขน ของแขนหุ่นยนต์ รวมทั้งยังถูกใช้ในการระบุตำแหน่งของเป้าหมาย และสิ่งกีดขวางที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม และใช้สำหรับการตรวจสอบของฟังก์ชันต่างๆที่ใช้ในการจำลองการเคลื่อนที่ของแขนหุ่นยนต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้แก่ ฟังก์ชัน HIT?, SEE?, OUT? INC? และ OUT? ข้อมูลต่างๆเหล่านี้จะถูกจัดเก็บลงในแฟ้มข้อมูลที่ได้กำหนดไว้แล้ว

ข้อมูลของแขนหุ่นยนต์จะถูกจัดเก็บลงแฟ้มข้อมูลชื่อ ARM.DAT ที่เก็บข้อมูลของตำแหน่งของเป้าหมาย, ตำแหน่งของข้อต่อหัวไหล่ซึ่งจะไม่เคลื่อนที่, ความยาวของแขนหุ่นยนต์ส่วนบนจากข้อต่อหัวไหล่ถึงข้อต่อข้อศอก, ความยาวของแขนหุ่นยนต์ส่วนล่างจากข้อต่อข้อศอกถึงข้อต่อข้อมือ และความยาวของปลายแขนแขนหุ่นยนต์จากข้อต่อข้อมือถึงปลายแขน

ข้อมูลของสภาพแวดล้อมต่างๆของการทดลองจะถูกจัดเก็บลงแฟ้มข้อมูลชื่อ ENVIRON.PIC ที่มีลักษณะเป็นแฟ้มข้อมูลฐานสองมีขนาดเท่ากับขนาดของภาพที่ได้จากกล้องวิดีโอ ซึ่งกำหนดไว้คือ กว้างเท่ากับ 250 จุดภาพ และสูง 200 จุดภาพ โดยที่จุดภาพที่เป็นส่วนของเป้าหมายจะมีค่าเท่ากับ 2 ส่วน จุดภาพที่เป็นส่วนของสิ่งกีดขวางจะมีค่าเท่ากับ 4 และจุดภาพที่เป็นส่วนของฉากหลังจะมีค่าเป็น 8

ซึ่งทั้งสองแฟ้มข้อมูลนี้จะถูกนำไปใช้ในส่วนของกระบวนการโปรแกรมพันธุกรรมต่อไป

ส่วนนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในโปรแกรม ACTUAL.EXE

4. อ่านข้อมูลของแขนหุ่นยนต์และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนเริ่มต้นของงานโดยทำการอ่านข้อมูลของแขนหุ่นยนต์จากแฟ้มข้อมูล ARM.DAT ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้ในตัวแปรที่ได้กำหนดไว้แล้ว และทำการอ่านข้อมูลสภาพแวดล้อมจากแฟ้มข้อมูล ENVIRON.PIC ซึ่งข้อมูลจะถูกจัดเก็บไว้ในหน่วยความจำที่ได้จัดสรรไว้แล้ว ตามลำดับ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกใช้ในการจำลองการเคลื่อนที่ของแขนหุ่นยนต์ในส่วนของ การทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้เพื่อกำหนดค่าความเหมาะสมในการแก้ปัญหาแก่โปรแกรมหุ่นยนต์นั้นๆ

5. อ่านโปรแกรมหุ่นยนต์ที่จะทำการทดสอบ เมื่อเริ่มทำการทดสอบแต่ละโปรแกรมหุ่นยนต์ที่ถูกเก็บในรูปของแฟ้มข้อมูลแบบข้อความซึ่งจะถูกอ่านเข้ามาเก็บไว้ในหน่วยความจำในลักษณะที่เหมาะสมแก่การแปลความหมาย

6. ปฏิบัติการตามคำสั่งของโปรแกรมหุ่นยนต์ เป็นส่วนของการปฏิบัติการตามคำสั่งต่างๆของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่ทำการทดสอบ โดยอาศัยค่าของฟังก์ชันต่างๆที่วัดได้จากข้อมูลตำแหน่งของแขนหุ่นยนต์และสภาพแวดล้อม ผลลัพธ์ที่ได้จะอยู่ในรูปของตัวแปร 3 ตัวแปรที่กำหนดให้แต่ละข้อต่อของแขนหุ่นยนต์มีการหมุนขึ้นลงอย่างไร โดยถ้ามีค่าเป็นบวก(+)จะหมุน

ขึ้น, มีค่าเป็นลบ(-)จะหมุนลง และมีค่าเป็นศูนย์(0)จะไม่มี การหมุน ทั้งนี้จะคำนึงถึงเงื่อนไขต่อไป

- เริ่มต้นด้วยการหมุนของข้อต่อหัวไหล่, ข้อต่อข้อศอก และข้อต่อข้อมือ ตามลำดับ

- แต่ละข้อต่อจะหมุนภายในระยะจำกัดการหมุนที่กำหนดไว้เท่านั้น

- ถ้าการหมุนนั้นทำให้เกิดการชนกับสิ่งกีดขวาง จะมีการตรวจสอบว่า ส่วนใดของแขนหุ่นยนต์ชนกับสิ่งกีดขวาง แล้วจะเคลื่อนที่แขนหุ่นยนต์ในทิศทางที่ทำให้ส่วนที่ชน ดังกล่าวออกจากการชนจนไม่มีการชน ซึ่งได้กำหนดการหมุนสำหรับการชนของส่วนต่างๆ ของแขนหุ่นยนต์ทั้ง 6 ส่วนคือ ถ้ามีการชนด้านซ้ายของแขนหุ่นยนต์ส่วนบนจะหมุนข้อต่อหัวไหล่ลง 1 ชั้น, ถ้ามีการชนด้านขวาของแขนหุ่นยนต์ส่วนบนจะหมุนข้อต่อหัวไหล่ขึ้น 1 ชั้น, ถ้ามีการชนด้านซ้ายของแขนหุ่นยนต์ส่วนล่างจะหมุนข้อต่อข้อศอกลง 1 ชั้น, ถ้ามีการชนด้านขวาของแขนหุ่นยนต์ ส่วนล่างจะหมุนข้อต่อข้อศอกขึ้น 1 ชั้น, ถ้ามีการชนด้านซ้ายของปลายแขนหุ่นยนต์จะหมุนข้อต่อ ข้อมือลง 1 ชั้น และถ้ามีการชนด้านขวาของปลายแขนหุ่นยนต์จะหมุนข้อต่อข้อมือขึ้น 1 ชั้น

- ถ้าการหมุนนั้นทำให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของแขนหุ่นยนต์ออกนอกขอบเขต การมองเห็นที่ได้กำหนดไว้ จะต้องทำให้แขนหุ่นยนต์เคลื่อนที่กลับมาอยู่ภายในขอบเขตการมองเห็น โดยมีการตรวจสอบว่าเป็นการเคลื่อนที่ออกนอกขอบเขตด้านใด ถ้าเป็นด้านล่างจะบังคับให้ ข้อต่อหัวไหล่หมุนขึ้นจนกว่าจะกลับเข้ามา ถ้าเป็นด้านบนและด้านข้างจะบังคับให้ข้อต่อหัวไหล่ หมุนลงจนกว่าจะกลับเข้ามา

- ถ้าเกิดการชนกับสิ่งกีดขวางตัวแปร PAIN ซึ่งแสดงความเจ็บจากการชน ของแขนหุ่นยนต์ จะถูกบวกด้วย 10 ทุกครั้งที่มีการชน และถ้าไม่มีการชนค่า PAIN จะลดลงทีละ 1 ซึ่งจะไม่น้อยกว่า 0 ค่า PAIN นี้เป็นตัวกำหนดค่าให้กับฟังก์ชัน HIT?

การกำหนดทั้งหมดดังกล่าวเป็นไปเพื่อทำให้การทำงานของแขนหุ่นยนต์ ในโลกจริง ซึ่งมีความไม่แน่นอนของอุปกรณ์มากกว่าการจำลองการทำงานของแขนหุ่นยนต์บน เครื่องคอมพิวเตอร์ ให้อยู่ในเงื่อนไขของการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่เหมือนกัน ซึ่งจะทำให้ การแก้ปัญหาการชนและการออกนอกขอบเขตการมองเห็นในการทดลองในโลกจริงสามารถทำได้ ภายใต้ความไม่แน่นอนของอุปกรณ์

7. ตรวจสอบค่าของฟังก์ชันต่างๆที่เปลี่ยนไปตามการเคลื่อนที่ของแขน หุ่นยนต์ จากการเคลื่อนที่ของแขนหุ่นยนต์จะทำให้ค่าต่างๆของแต่ละฟังก์ชันมีการเปลี่ยนแปลง

ส่วนนี้จะเป็นที่ฟังก์ชันต่างๆมีการตรวจสอบ และให้ค่าของแต่ละฟังก์ชัน ซึ่งจะถูกใช้ในการปฏิบัติการของโปรแกรมหุ่นยนต์ในรอบต่อไป

ในระหว่างการดำเนินการทดลองจะมีการสร้างแฟ้มข้อมูลขึ้นมา 2 แฟ้ม คือ LOCAL.DIE ซึ่งเก็บข้อมูลของตำแหน่งต่างๆของแขนหุ่นยนต์ที่ได้ถูกบันทึกว่าเป็นภาวะตายซึ่งเป็นตำแหน่งที่แขนหุ่นยนต์มักจะมาหยุดเป็นเวลานานมากกว่า 10 รุ่น และ RESULT.GP ซึ่งจะทำให้การบันทึกข้อมูลการทดลองที่ประกอบด้วย จำนวนรุ่น, จำนวนของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่ประสบความสำเร็จในรุ่น, เวลาที่ใช้, ระยะห่างจากเป้าหมายที่ใกล้ที่สุดในรุ่น และโปรแกรมหุ่นยนต์ตัวแรกของรุ่นที่ประสบความสำเร็จในรุ่นนั้น

8. เข้าเงื่อนไขการสิ้นสุดการทดสอบหรือไม่? โปรแกรมหุ่นยนต์จะถูกทดสอบจนกระทั่งเข้ากับเงื่อนไขการสิ้นสุดการทดสอบ 4 อย่างคือ ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา, จำนวนรอบของการปฏิบัติการมากกว่าที่ได้กำหนดไว้, เวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหามากกว่าที่ได้กำหนดไว้ และตรวจสอบพบว่าแขนหุ่นยนต์อยู่ในภาวะตาย ซึ่งรายละเอียดสามารถอ่านได้ในบทที่ 7 หัวข้อ 7.4.2

9. ทดสอบครบขนาดของประชากรหรือยัง? การทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์จะทำการทดสอบทุกโปรแกรมในประชากรทั้งหมด ดังนั้นส่วนนี้เป็นการตรวจสอบว่าโปรแกรมหุ่นยนต์ทั้งหมดในประชากรได้รับการทดสอบหรือยัง

10. ประเมินค่าความเหมาะสมของแต่ละโปรแกรมหุ่นยนต์ เมื่อสิ้นสุดการทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ทั้งหมดในรุ่นแล้ว มีการประเมินค่าความเหมาะสมให้แต่ละโปรแกรมหุ่นยนต์ตามความสามารถของโปรแกรมในการแก้ปัญหา ซึ่งรายละเอียดสามารถอ่านในบทที่ 7 หัวข้อที่ 7.4.2

11. สร้างประชากรของโปรแกรมหุ่นยนต์ขึ้นมาใหม่ โดยอาศัยการดำเนินการโปรแกรมพันธุการ ส่วนนี้เป็นการปฏิบัติการทางพันธุการซึ่งเป็นการสังเคราะห์ประชากรของโปรแกรมหุ่นยนต์ขึ้นมาใหม่ที่เป็นเสมือนลูกหลานของ 10 โปรแกรมหุ่นยนต์ที่ดีที่สุดจากรุ่นที่แล้ว โดยการใช้ตัวดำเนินการพันธุการ ซึ่งตัวดำเนินการพันธุการที่ใช้ในการทดลองนี้ประกอบด้วย การกำเนิดใหม่, การผสมพันธุ์, การบวกเพิ่ม และการต่อขยาย

12. สิ้นสุดการทำงานหรือยัง? โปรแกรมจะทำงานตามขบวนการโปรแกรม พันธการจนกระทั่งพบว่ามีการโปรแกรมหุ่นยนต์ที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาได้ในแต่ละรุ่นมากกว่า 20 โปรแกรมของประชากรในแต่ละรุ่นเป็นจำนวนมากกว่า 20 รุ่น จึงหยุดการวิวัฒนาการ ซึ่งจะได้ 10 โปรแกรมหุ่นยนต์ที่แก้ปัญหาได้เหมาะสมที่สุดเพื่อนำไปทดสอบในการทดลองในโลกจริงต่อไป

13. คัดเลือก 10 โปรแกรมหุ่นยนต์ที่ดีที่สุดไปทดสอบในการทำงานในโลกจริง ส่วนนี้เป็นการดำเนินการในส่วนของการทดลองเพื่อทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้จากกระบวนการโปรแกรมพันธุการ ซึ่งได้ทำการคัดเลือก 10 โปรแกรมหุ่นยนต์ที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหาในส่วนของการจำลองการทำงานของแขนหุ่นยนต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการควบคุมทำงานของแขนหุ่นยนต์ในโลกจริงหรือในสภาพแวดล้อมจริง โดยใช้การประมวลผลข้อมูลภาพจากสัญญาณภาพจากกล้องวิดีโอเป็นข้อมูลอินพุต

ในการทดลองในโลกจริงจะใช้โปรแกรม ACTUAL.EXE ซึ่งมีการแบ่งการทำงานออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนการจัดการ, ส่วนการประมวลผลข้อมูลจากสัญญาณภาพ และส่วนการทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์

ส่วนการจัดการเป็นส่วนหลักที่ทำหน้าที่จัดการการทำงานทั้งหมดของโปรแกรม โดยอาศัยการกดแป้นกดพิเศษในการควบคุมการทำงานที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

แป้นกด [F1] เป็นการเริ่มต้นทำการดำเนินการโปรแกรมหุ่นยนต์ เพื่อเป็นการทดสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์ในการควบคุมการเคลื่อนที่ของแขนหุ่นยนต์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่กำหนด

แป้นกด [F2] เป็นการสั่งให้แขนหุ่นยนต์เคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งเริ่มต้นก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง

แป้นกด [F3] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อหัวไหล่หมุนขึ้น 1 ชั้น

แป้นกด [F4] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อหัวไหล่หมุนลง 1 ชั้น

แป้นกด [F5] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อข้อศอกหมุนขึ้น 1 ชั้น

แป้นกด [F6] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อข้อศอกหมุนลง 1 ชั้น

แป้นกด [F7] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อข้อมือหมุนขึ้น 1 ชั้น

แป้นกด [F8] เป็นการสั่งโดยตรงให้ข้อต่อข้อมือหมุนลง 1 ชั้น

แป้นกด [F9] เป็นการประมวลผลข้อมูลจากสัญญาณภาพเพื่อทำการทดสอบว่าที่ตำแหน่งของแขนหุ่นยนต์ขณะนั้นอยู่ภายในขอบเขตของการมองเห็นหรือไม่

แป้นกด [F10] เป็นการสั่งให้แขนหุ่นยนต์เคลื่อนที่ตามคำสั่งได้บันทึกไว้ในการทดลองครั้งหลังสุด เพื่อศึกษาการเคลื่อนที่ของแขนหุ่นยนต์อีกครั้งหนึ่ง

แป้นกด [RETURN] เป็นการประมวลผลข้อมูลจากสัญญาณภาพที่ได้จากกล้องวิดีโอ เพื่อทำการจัดเก็บข้อมูลของแขนหุ่นยนต์ลงเพิ่มข้อมูลชื่อ ARM.DAT และข้อมูลของสภาพแวดล้อมต่างๆลงเพิ่มข้อมูลชื่อ ENVIRON.PIC ซึ่งจะถูกนำไปใช้ในส่วนของกระบวนการโปรแกรมพันธุการต่อไป

แป้นกด [SPACE BAR] เป็นการแสดงภาพขาวดำของสัญญาณภาพที่ได้จากกล้องวิดีโอ ซึ่งสัมพันธ์กับค่าขีดความเปลี่ยนแปลงที่ได้ตั้งไว้ ในการทดลองครั้งนี้ค่าขีดความเปลี่ยนแปลงของการประมวลผลสำหรับสภาพแวดล้อมมีค่าเท่ากับ 80 และค่าขีดความเปลี่ยนแปลงของการประมวลผลสำหรับแขนหุ่นยนต์มีค่าเท่ากับ 110

แป้นกด [ESC] เป็นการสิ้นสุดการทำงานสำหรับทุกๆขั้นตอนภายในโปรแกรมนี้

ส่วนของการประมวลผลข้อมูลจากสัญญาณภาพเป็นส่วนสำคัญที่ทำการวิเคราะห์และประมวลผลสัญญาณที่ได้จากกล้องวิดีโอ ที่จะถูกนำมาเก็บไว้ในหน่วยความจำ ซึ่งจะถูกใช้ในการระบุตำแหน่งของข้อต่อหัวไหล่ ข้อต่อข้อศอก ข้อต่อข้อมือ และปลายแขน ของแขนหุ่นยนต์ รวมทั้งยังถูกใช้ในการระบุตำแหน่งของเป้าหมาย และสิ่งกีดขวางที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม และใช้สำหรับการตรวจสอบของฟังก์ชันต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลสัญญาณภาพ ซึ่งได้แก่ ฟังก์ชัน HIT?, SEE?, OUT? INC? และ OUT?

ส่วนของการทวนสอบการทำงานของโปรแกรมหุ่นยนต์เป็นส่วนที่ทำการแปลคำสั่งของโปรแกรมหุ่นยนต์ที่ถูกทดสอบในสภาพแวดล้อมจริง โดยอาศัยฟังก์ชันที่ใช้การตรวจสอบโดยตรงจากการประมวลผลข้อมูลสัญญาณภาพจากสภาพแวดล้อมจริง และเอาต์พุตที่ได้จากการแปลคำสั่งจะถูกนำไปใช้เพื่อส่งคำสั่งไปควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ของแต่ละข้อต่อของแขนหุ่นยนต์ ซึ่งทำให้แขนหุ่นยนต์เคลื่อนที่จนกระทั่งสามารถนำปลายแขนไปยังเป้าหมายได้

สรุปแล้วการทดลองทั้งหมดแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของกระบวนการโปรแกรมพันธุการซึ่งอาศัยการจำลองการทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ และส่วนของการดำเนิน

การทดลองในโลกจริง มีใช้โปรแกรมทั้งหมด 3 โปรแกรม ซึ่งแต่ละโปรแกรมมีความสัมพันธ์กันคือ เป็นทั้งอินพุตและเอาต์พุตให้กันและกัน

ภาคผนวก ข

การประมวลผลข้อมูลภาพที่ใช้ในการทดลอง

ภาคผนวกนี้จะอธิบายถึงวิธีการประมวลผลข้อมูลภาพที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ซึ่งเป็นการแบ่งส่วนข้อมูลภาพของสัญญาณภาพที่ได้จากกล้องวิดีโอในส่วนของ การดำเนินการทดลองในโลกจริง เพื่อใช้สำหรับการแยกแยะวัตถุต่างๆในสัญญาณภาพ และสามารถให้ข้อมูลต่างๆที่เป็นคุณสมบัติของวัตถุต่างๆที่อยู่ในข้อมูลภาพได้ เช่น พื้นที่, ความกระจัด, ความยาวเส้นขอบรูป และตำแหน่งจุดตรงกลางของวัตถุ เป็นต้น

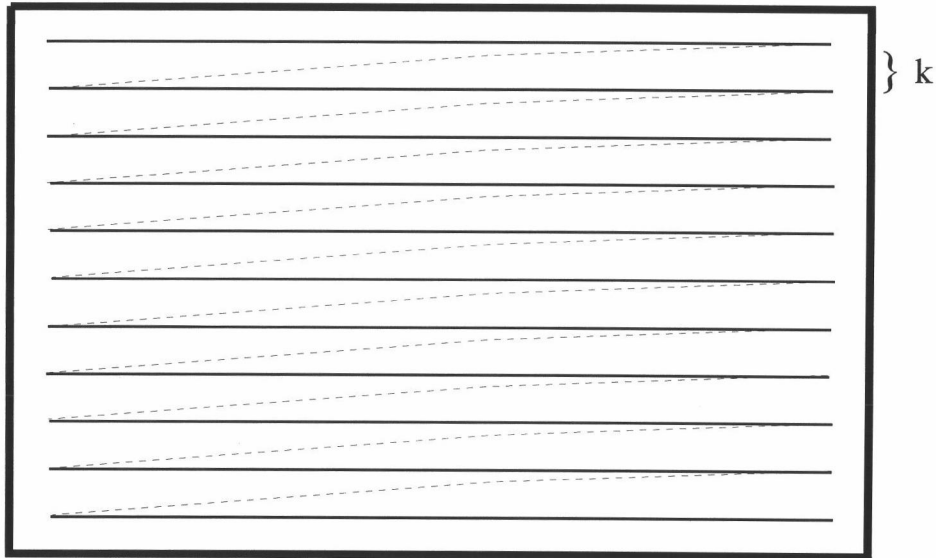
ข้อมูลต่างๆที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการกำหนดตำแหน่ง ข้อต่อหัวไหล่, ข้อต่อข้อศอก, ข้อต่อข้อมือ และปลายแขน ของแขนหุ่นยนต์ที่ปรากฏบนสัญญาณภาพ และถูกใช้เพื่อแยกส่วนต่างๆของสภาพแวดล้อมออกจากส่วนของแขนหุ่นยนต์ ทั้งที่เป็นสิ่งกีดขวางและเป้าหมาย

วิธีการที่นำมาใช้อาศัยวิธีการของ P. Chongstitvatana (1992) ที่อาศัยการประมวลผลและการแบ่งส่วนโดยใช้ค่าขีดเริ่มเปลี่ยน จากนั้นจะใช้การกวาดตรวจ(Scanning)เพื่อที่จะค้นหาวัตถุและหาขอบเขตของวัตถุนั้นโดยการตามรอย(Tracing)วัตถุที่มีทั้งหมดในข้อมูลภาพ และสุดท้ายจะอาศัยรายการของจุดต่างๆของขอบของวัตถุต่างๆที่ได้จากการตามรอย ซึ่งจะถูกนำไปคำนวณเพื่อกำหนดค่าต่างๆที่เป็นคุณสมบัติให้กับแต่ละวัตถุ

ข.1 การแบ่งส่วนโดยใช้ค่าขีดเริ่มเปลี่ยน

การแบ่งส่วนของข้อมูลภาพเป็นการกำหนดเพื่อแยกส่วนที่จะพิจารณาออกจากส่วนอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องโดยใช้ค่าขีดเริ่มเปลี่ยนของค่าความเข้มของจุดต่างๆในข้อมูลภาพ ในที่นี้เป็นการแยกส่วนของวัตถุออกจากส่วนที่เป็นพื้นหลัง ซึ่งอาศัยความเข้มที่แตกต่างกันในการแยกส่วนต่างๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วความเข้มของวัตถุจะมีค่ามากกว่าความเข้มของพื้นหลัง และการแบ่ง

ข้อมูลภาพ

— แนวของการกวาดตรวจ
รูปที่ ข.1 แสดงลักษณะการกวาดตรวจในข้อมูลภาพ

ส่วนในข้อมูลจะอาศัยกฎที่ว่า จุดใดมีค่าความเข้มมากกว่าค่าขีดเริ่มเปลี่ยนที่กำหนดไว้ จุดนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุในข้อมูลภาพ

ในการทดลองครั้งนี้มีการแบ่งส่วนด้วยค่าขีดเริ่มเปลี่ยนที่แตกต่างกัน 2 ค่า ค่าหนึ่งเพื่อใช้ในการแยกส่วนของสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นสิ่งกีดขวางและเป้าหมายที่ถูกใช้ในขั้นตอนแรกของการทดลองทั้งในการจำลองการทำงานของแขนหุ่นยนต์ในกระบวนการโปรแกรมพันธุกรรมและการทดลองในโลกจริง และอีกค่าหนึ่งใช้ในการกำหนดตำแหน่งต่างๆของแขนหุ่นยนต์ในระหว่างการปฏิบัติการตามโปรแกรมหุ่นยนต์ในการทดลองในโลกจริง

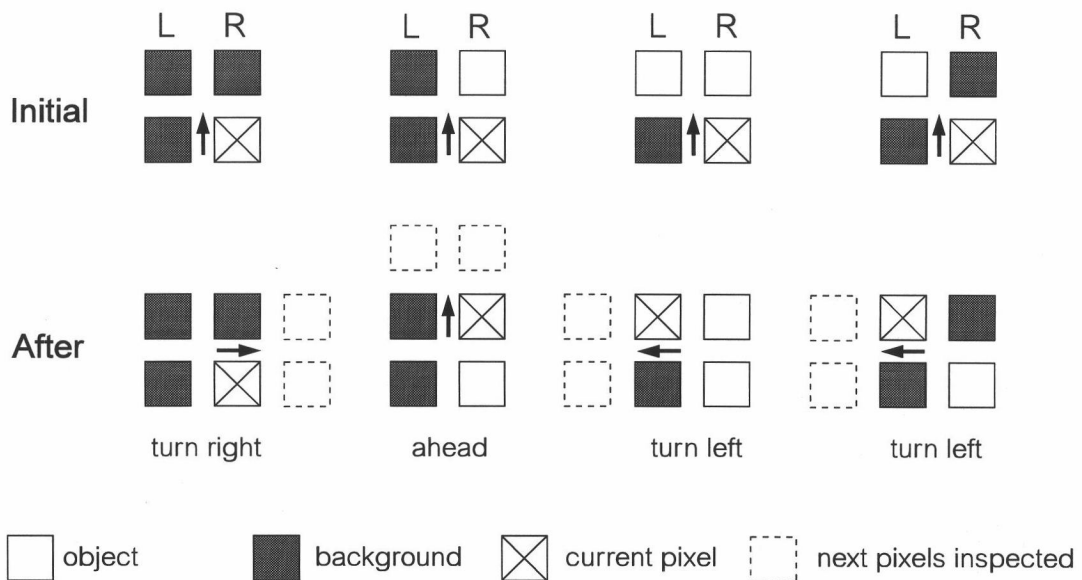
ข.2 การกวาดตรวจและการตามรอย

เมื่อทำการแบ่งส่วนข้อมูลภาพเพื่อแยกส่วนที่เป็นวัตถุออกจากส่วนที่เป็นพื้นหลังได้แล้ว ข้อมูลภาพจะถูกนำมาประมวลผลเพื่อทำการแยกแยะวัตถุต่างๆที่มีอยู่ออกเป็นชิ้นๆโดยใช้การกวาดตรวจและการตามรอย

การกวาดตรวจเป็นการค้นหาจุดเริ่มต้นของการตามรอยวัตถุในข้อมูลภาพ ซึ่งมีลักษณะการกวาดตรวจดังแสดงในรูปที่ ข.1 โดยกวาดตรวจอย่างละเอียดในแนวนอนและกวาดตรวจในแนวตั้งตามความกว้าง k ซึ่งเป็นค่าคงที่ที่ใช้กำหนดขนาดความกว้างที่น้อยที่สุดของวัตถุที่

L	R	Action
X	X	เลี้ยวขวา
X	O	รายงานจุดนั้น แล้วเดินตรงไป
O	O	รายงานจุดนั้น แล้วเลี้ยวซ้าย
O	X	รายงานจุดนั้น แล้วเลี้ยวซ้าย (เพื่อป้องกันการเดินเข้าไปในวัตถุ)

ตารางที่ ข.1 กฎการเคลื่อนที่ของตัวตามรอย โดย L = ซ้าย, R = ขวา, X = พื้นหลัง และ O = วัตถุ

รูปที่ ข.2 แสดงลักษณะการเคลื่อนที่ของการตามรอยรอบวัตถุ

สามารถยอมรับได้ ซึ่งเมื่อตรวจพบว่าเป็นส่วนของวัตถุแล้วจะเริ่มการตามรอยที่จุดนั้น

การตามรอยเป็นการเก็บข้อมูลที่เป็นตำแหน่งของขอบรอบวัตถุ โดยมีขั้นตอนวิธีคือ ให้คิดเสมือนว่ามีตัวตามรอยอยู่ที่ขอบของวัตถุซึ่งมีจุดภาพอยู่รอบๆตัว โดยตัวตามรอยจะทำการตามรอยโดยการพิจารณาเฉพาะ 2 จุดภาพข้างหน้าเท่านั้น และพยายามให้วัตถุอยู่ทางด้านขวาของมันเสมอ โดยอาศัยกฎการเคลื่อนที่ตามตารางที่ ข.1 ซึ่งแสดงให้เห็นการเคลื่อนที่ดังรูปที่ ข.2 อาศัยวิธีการดังกล่าวนี้ในการตามรอยรอบวัตถุจนกระทั่งตัวตามรอยกลับมาที่จุดเดิม จึงจะเป็นการสิ้นสุดการทำงาน จากนั้นจะทำการเปลี่ยนค่าของจุดภาพในวัตถุที่ได้ทำการตามรอยเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ไม่ถูกตรวจพบในการกวาดตรวจครั้งต่อไป

และจากนั้นจะทำการกวาดตรวจและการตามรอยต่อไปเพื่อเก็บข้อมูลที่เป็นตำแหน่งของขอบรอบวัตถุอื่นๆจนหมดข้อมูลภาพ

ข.3 คุณสมบัติของวัตถุ

จากข้อมูลของตำแหน่งของขอบรอบวัตถุที่เก็บได้ของแต่ละวัตถุ ซึ่งสามารถคำนวณหาคุณสมบัติโดยทั่วไปของวัตถุที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้ดังตารางที่ ข.2 การคำนวณเพื่อหาตำแหน่งจุดตรงกลางของวัตถุทำได้โดยการรวมค่าของจุดทั้งหมดที่มีในรายการของจุดขอบรอบของวัตถุแล้วหารด้วยจำนวนของจุดทั้งหมด การหาพื้นที่ของวัตถุสามารถหาได้จากครึ่งหนึ่งของผลรวมของผลต่างของจุดขอบรอบวัตถุทั้งหมด ความยาวเส้นขอบรูปสามารถหาได้จากความยาวของรายการของจุดขอบรอบของวัตถุ ค่าความกระชับสามารถหาได้จากค่าความยาวเส้นขอบรูปยกกำลังสองแล้วหารด้วยพื้นที่ของวัตถุ ส่วนความกว้างของวัตถุหาได้โดยความแตกต่างของค่า x ที่มากที่สุดกับค่าที่ x ที่น้อยที่สุด และความสูงของวัตถุหาได้โดยความแตกต่างของค่า y ที่มากที่สุดกับค่าที่ y ที่น้อยที่สุด

คุณสมบัติ	การคำนวณ
ตำแหน่งจุดตรงกลางของวัตถุ(centroid)	$x_c = \frac{\sum_{i=0}^{n-1} x_i}{n}$ $y_c = \frac{\sum_{i=0}^{n-1} y_i}{n}$
พื้นที่(area)	$\frac{1}{2} \left \sum_{i=0}^{n-1} (x_i y_{i+1} - x_{i+1} y_i) \right $
ความยาวเส้นขอบรูป(perimeter)	n
ความกระชับ(compactness)	$\frac{perimeter^2}{area}$
ความกว้าง(width) และความสูง(height)	$Width = MaxX - MinX$ $Height = MaxY - MinY$

ตารางที่ ข.2 การคำนวณเพื่อค่าของคุณสมบัติโดยทั่วไปของวัตถุ โดย x_i, y_i เป็นจุดในรายการของจุดขอบรอบวัตถุ

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้

ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่แสดงต่อไปนี้เป็นโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้จากการทดลองทั้ง 16 การทดลอง ซึ่งเป็น 1 ใน 10 โปรแกรมหุ่นยนต์ที่ได้ถูกคัดเลือกเพื่อทำการทดลองในโลกจริง โดยแต่ละโปรแกรมประกอบด้วยเซตของฟังก์ชัน $F = \{\text{IF-AND, IF-OR, IF-NOT}\}$ และเซตของเทอร์มินอล $T = \{s+, s-, e+, e-, w+, w-, \text{HIT?}, \text{SEE?}, \text{INC?}, \text{DEC?}, \text{OUT?}\}$

รายละเอียดของแต่ละฟังก์ชัน, แต่ละเทอร์มินอล และลักษณะของโปรแกรมหุ่นยนต์สามารถอ่านได้ในบทที่ 7 ส่วนลักษณะการทำงานของแต่ละโปรแกรมหุ่นยนต์ที่แสดงต่อไปนี้อาจสามารถอ่านได้ในบทที่ 8

ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้จากกระบวนการโปรแกรมพันธุกรรมในแต่ละการทดลอง มีดังต่อไปนี้

การทดลองที่ 1

(IF-NOT (IF-AND (IF-AND s+ (IF-OR HIT? INC? s- (IF-AND e+ (IF-NOT (IF-NOT (IF-AND SEE? SEE? w- (IF-OR INC? (IF-NOT (IF-AND s+ (IF-AND (IF-AND w+ HIT? e+ (IF-AND e+ (IF-AND s+ (IF-AND (IF-AND w+ (IF-OR OUT? w- w- s-)e+ (IF-AND e+ s- s- s-))(IF-NOT OUT? s- e+)s- w+)e+ w-)(IF-AND s+ e+ e+ w-)s-))(IF-NOT OUT? s- (IF-OR (IF-NOT INC? (IF-OR INC? INC? w+ e-)(IF-OR w- (IF-AND e- w+ e+ w+)s+ (IF-NOT (IF-NOT (IF-NOT (IF-AND s+ s+ s+ w-)(IF-NOT w- (IF-NOT e- s+ s+)(IF-OR HIT? SEE? s+ w-))(IF-OR DEC? s+ e- e+))w- w-)s+ w+)))e+ s- s-))s- w+)e+ w-)e+ (IF-OR s+ e- e+ w+))s-))s- e+)(IF-OR e- DEC? e- w+)(IF-NOT w+ (IF-OR OUT? w- w- s+)e+))w- s-))s- e-)w- w+)w- w+)

รูปที่ ค.1 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 2

(IF-NOT w+ s+ (IF-OR s- (IF-OR s+ (IF-AND s+ w- s- (IF-NOT (IF-OR DEC? (IF-NOT OUT? (IF-NOT e- w- e+)w-)w+ s+)e+ w-))(IF-NOT (IF-OR DEC? HIT? w- (IF-AND w- (IF-OR w- (IF-OR INC? e- (IF-OR (IF-NOT (IF-NOT SEE? e+ w+)(IF-OR w+ (IF-OR w- (IF-OR (IF-OR e- DEC? s+ w-)w+ s+ w-)(IF-OR (IF-AND SEE? HIT? s+ s+)s+ w+ (IF-AND HIT? (IF-NOT HIT? (IF-NOT SEE? e+ s+)s+)e+ e+))s+)s+ (IF-NOT OUT? (IF-NOT (IF-OR OUT? OUT? s+ w-)w- s+)e-)) w+)s- e+ (IF-OR (IF-OR (IF-AND SEE? w+ w+ w+)s- (IF-OR e- HIT? (IF-AND w- e- e+ e-)e+) s+)s- e+ (IF-NOT w+ s+ OUT?))(IF-OR w+ INC? s+ (IF-AND e- (IF-NOT DEC? w+ w+)s+ e-))e+ w+)w- w+))e+ e-)e+)w- (IF-OR (IF-OR s- HIT? e+ s-)w- s+ w+)))

รูปที่ ค.2 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 2

การทดลองที่ 3

(IF-OR (IF-OR (IF-NOT (IF-OR HIT? (IF-AND HIT? OUT? w+ e+)e- (IF-AND (IF-AND s+ e+ w+ OUT?)SEE? s+ (IF-OR e- DEC? s+ w-)))s+ s+)HIT? e+ s+)s- (IF-AND s- DEC? w+ s-)(IF-AND e+ s+ s+ (IF-NOT s+ e+ e+)))

รูปที่ ค.3 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 3

การทดลองที่ 4

(IF-AND w- (IF-OR s+ DEC? (IF-AND DEC? (IF-OR HIT? SEE? (IF-AND SEE? w- e- (IF-NOT (IF-OR DEC? s- e+ w-)(IF-NOT OUT? s+ s+)w+))(IF-NOT (IF-AND (IF-AND e+ w- OUT? w+)(IF-AND (IF-NOT w- w- e+)s- s+ e+)s- s+)s- e+))w- w-)e+)e- s+)

รูปที่ ค.4 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 4

การทดลองที่ 5

(IF-OR s+ (IF-AND (IF-NOT (IF-OR DEC? (IF-AND DEC? (IF-NOT INC? (IF-OR (IF-OR e- (IF-OR (IF-OR s+ INC? (IF-OR (IF-AND INC? INC? s+ (IF-AND SEE? OUT? s- w+))DEC? s+ e+)s-)w- s+ s+)s- HIT?))(IF-OR w+ s- (IF-AND SEE? w+ s+ (IF-OR (IF-AND (IF-OR (IF-AND e+ (IF-OR SEE? s- w- (IF-NOT OUT? w- e-))w- (IF-NOT (IF-NOT e- s+ (IF-OR w+ w- s+ e-))s- s+))OUT? (IF-OR w+ s- (IF-AND SEE? w+ s+ (IF-OR (IF-AND e+ (IF-OR SEE? s- w- (IF-NOT OUT? w- e-)) w- (IF-NOT s- s+ w+))(IF-NOT OUT? e+ w-)e+ w+))(IF-OR HIT? e+ s- s+))w+))(IF-OR SEE? s- w- (IF-NOT OUT? w- e-))w- (IF-NOT e+ s+ (IF-NOT (IF-NOT HIT? e+ s+)w- (IF-AND (IF-NOT w+ s- s-)OUT? w+ e+))))OUT? (IF-OR w+ s- (IF-AND SEE? w+ s+ (IF-OR (IF-AND e+ (IF-OR SEE? s- w- (IF-NOT OUT? w- e-))w- HIT?)OUT? e+ e+))(IF-OR HIT? e+ s- s+))w+))(IF-NOT w- s+ e+))s- s+)w-)w- s-)w- w+)s- w-)e- s- e-)e+ w+)

รูปที่ ค.5 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 5

การทดลองที่ 6

(IF-NOT SEE? (IF-AND (IF-OR s- (IF-NOT DEC? w+ e+))(IF-AND e+ (IF-OR OUT? (IF-NOT HIT? (IF-AND s- OUT? (IF-OR HIT? SEE? e+ s+)s+)w+)s+ w+)w+ (IF-OR s- w+ e- (IF-NOT HIT? e- (IF-AND s- (IF-OR s- e- (IF-AND e+ (IF-OR OUT? (IF-NOT DEC? e- w+)s- w+)w+ (IF-OR s- w+ e- (IF-NOT HIT? e- (IF-AND e+ (IF-OR INC? (IF-AND w- SEE? s+ w-)DEC? (IF-NOT w+ s- w+)) s+ HIT?)))))(IF-OR INC? s+ s+ s+))s+ s-)))))(IF-OR DEC? s+ (IF-NOT DEC? w+ e+)s+))e+ w- w-)s+)

รูปที่ ค.6 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 6

การทดลองที่ 7

(IF-OR (IF-OR w- e+ (IF-OR e+ (IF-OR SEE? HIT? (IF-AND (IF-NOT e- s+ (IF-OR SEE? (IF-OR OUT? SEE? s+ (IF-AND DEC? e- e+ s+))e- w-))(IF-AND DEC? e- e+ s+))(IF-AND (IF-NOT w+ e+ (IF-AND HIT? DEC? w+ (IF-AND s+ OUT? (IF-NOT s- w- (IF-NOT (IF-NOT SEE? s- e+)e- (IF-NOT HIT? w- w-))w+)))))(IF-NOT e+ e- w-)e+ w+)w-)DEC?)s- (IF-NOT (IF-OR DEC? HIT? (IF-NOT (IF-OR e+ e- s+ (IF-OR w- (IF-AND w- (IF-NOT DEC? w- (IF-OR DEC? s+ e- (IF-OR w- HIT? s+ w-))e- w-)w+ e-))e+ e-)e+ s-))e+)DEC? w+ s-)

รูปที่ ค.7 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 7

การทดลองที่ 8

(IF-NOT HIT? (IF-OR s- (IF-AND DEC? (IF-AND (IF-OR DEC? OUT? s- (IF-AND e+ s- s- w-))e+ s- (IF-AND w- w+ s- s-))(IF-OR INC? (IF-OR w+ e+ s- s-)s- e+)e+)w+ (IF-AND (IF-AND s- s- w+ w-)e+ (IF-OR s+ s- (IF-AND OUT? e+ w+ (IF-AND s- s- w+ s-))w-)(IF-OR (IF-NOT w+ s+ s-)(IF-OR s+ s- w+ s+)DEC? e-)))e-)

รูปที่ ค.8 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 8

การทดลองที่ 9

(IF-NOT INC? (IF-AND e+ e+ e+ (IF-AND (IF-AND e+ SEE? w- w-)e+ w- INC?))(IF-AND e+ e+ w- (IF-AND INC? (IF-NOT (IF-AND (IF-OR w- (IF-OR w+ w- (IF-AND (IF-OR SEE? e+ e+ (IF-AND INC? e+ (IF-OR e+ w+ INC? w-)s-))SEE? w- s-)w-)e+ w-)s+ e+ s-)w+ e+)w- s-)))

รูปที่ ค.9 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 9

การทดลองที่ 10

(IF-OR (IF-NOT s- DEC? (IF-AND w+ INC? w+ (IF-NOT e+ w+ e+)))OUT? (IF-NOT s- e+ (IF-AND (IF-AND w+ e+ w+ (IF-NOT DEC? (IF-NOT w+ (IF-NOT (IF-NOT OUT? (IF-OR s- OUT? e+ w+)e-)e+ (IF-OR e+ HIT? e+ w-))(IF-NOT (IF-OR s+ (IF-NOT DEC? w- w-)w+ e-)s+ s+))s+)e+ w+ (IF-NOT e+ DEC? e+)))w+)

รูปที่ ค.10 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 10

การทดลองที่ 11

(IF-AND (IF-AND (IF-NOT OUT? s- w+)INC? e- w-)(IF-OR w- w- (IF-OR (IF-AND HIT? w+ w- (IF-NOT (IF-AND e+ (IF-AND (IF-NOT (IF-AND SEE? e- (IF-AND e- (IF-AND w+ e- w+ e-))(IF-AND HIT? w+ (IF-NOT INC? (IF-AND s+ (IF-OR w- w+ e+ w-))(IF-AND w+ s+ w+ s-))(IF-AND s- DEC? e+ (IF-AND e- HIT? e+ e+)))e-)(IF-OR OUT? (IF-AND (IF-AND e+ (IF-AND s+ (IF-OR w- w+ e+ w-))(IF-AND w+ e- w+ s-))(IF-AND INC? e- s- s-))e- (IF-AND s+ w+ s+ w-))HIT? e+ w-)w- s+))s-)(IF-AND HIT? w+ w+ (IF-NOT SEE? w+ s-)))s- e-)e+ w- s+)w-)(IF-OR w- s+ (IF-OR DEC? (IF-OR DEC? w+ (IF-AND w+ (IF-NOT s+ e- w-))(IF-OR e+ (IF-OR (IF-AND DEC? w- e- s+))(IF-NOT s- s+ w+)e- w+)e+ s-)))w+ (IF-OR e- w- s- w-)))w+))INC? w- w+)w+)(IF-OR INC? s+ (IF-NOT SEE? s- s+)e+)s-)

รูปที่ ค.11 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 11

การทดลองที่ 12

(IF-OR (IF-AND e+ SEE? (IF-NOT (IF-NOT w- s- s+)s+ w+)e+)DEC? (IF-OR (IF-NOT w- s- e-)
DEC? w- (IF-NOT e- w- (IF-OR e- HIT? (IF-OR (IF-OR e- s+ s- (IF-AND e+ s+ w+ (IF-NOT INC?
e+ (IF-OR (IF-AND (IF-NOT (IF-OR OUT? SEE? e+ w+)w- (IF-OR SEE? s- e- s+))(IF-OR e+ s-
e- s+)(IF-OR HIT? e- e- w+)(IF-AND DEC? (IF-AND SEE? OUT? s- (IF-AND HIT? s+ e+ e+))w-
e-))e+ w- (IF-AND (IF-AND DEC? (IF-OR OUT? SEE? s- (IF-AND (IF-AND DEC? (IF-OR OUT?
SEE? s- w-)s+ (IF-OR s+ (IF-NOT e+ s- e+)s+ w+))s+ e- s-))s+ (IF-AND HIT? INC? w+ e-))
s+ e- s-))))OUT? w- e+)(IF-AND s- (IF-AND INC? s- e+ s-)e+ s-))))w+)

รูปที่ ค.12 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 12

การทดลองที่ 13

(IF-NOT (IF-NOT (IF-NOT (IF-NOT (IF-AND SEE? SEE? e- (IF-OR SEE? e+ (IF-AND INC? (IF-
AND HIT? e+ e+ s+)w- s-)(IF-OR w+ (IF-AND (IF-OR (IF-NOT (IF-AND (IF-AND (IF-OR SEE?
(IF-AND e- e+ s+ e-)(IF-NOT s- e+ w+)w+)w- w+ w+)e+ (IF-AND INC? OUT? w- e-)w+)s-
w+)e- (IF-AND (IF-NOT SEE? w- w+)(IF-NOT s+ e- s+)(IF-NOT w- e+ e-)w+)s-)e- e- (IF-NOT
DEC? e- w-))(IF-NOT (IF-OR s- w- e+ (IF-AND (IF-NOT HIT? e- (IF-NOT s- (IF-AND (IF-OR w- e-
w+ e+)(IF-NOT DEC? w+ s+)e+ w-)(IF-NOT INC? e+ s+)))DEC? w+ (IF-AND DEC? (IF-NOT
INC? (IF-AND e+ (IF-NOT DEC? e+ w+)DEC? w-)s+)e+ e+)))e- w+)s-)))e- s+)s+ w-)e+ e-)
s- w+)

รูปที่ ค.13 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 13

การทดลองที่ 14

(IF-NOT HIT? (IF-NOT INC? (IF-OR (IF-NOT SEE? (IF-AND (IF-OR INC? s- (IF-AND e- (IF-NOT
(IF-OR OUT? INC? e+ (IF-AND (IF-NOT OUT? e+ w+)e+ (IF-OR s- INC? w- e+)e+))w- s-)(IF-
NOT e+ (IF-OR OUT? HIT? SEE? (IF-OR (IF-AND (IF-AND w+ e- e+ w+)e- (IF-AND DEC? (IF-
OR e- w+ e- s-)s- s+)w+)s- e- (IF-AND w- (IF-OR w+ HIT? s+ e+)w+ e-)))e+)s-)s-)HIT? (IF-
AND (IF-OR INC? s- (IF-AND e- (IF-NOT (IF-OR OUT? INC? e+ (IF-AND s+ e+ (IF-OR s- INC?
w- e+)e+))w- s-)(IF-NOT e+ (IF-OR OUT? HIT? SEE? (IF-OR (IF-NOT s- HIT? (IF-AND DEC?
(IF-OR INC? w+ (IF-NOT s+ w- (IF-AND s- (IF-AND s+ DEC? e- w+)(IF-AND s- s- s+ (IF-OR
DEC? e- s- s+))(IF-AND w- SEE? (IF-OR (IF-OR HIT? HIT? s+ e-)HIT? (IF-NOT w+ s+ s+)s-)e-
)))s-)s- s-))e+ e- (IF-AND w- (IF-OR w+ HIT? s+ e+)e- w+)))e+)s-)s-)HIT? e- w+)w+)s+)
HIT? e+ e-)s-)s-)

รูปที่ ค.14 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 14

การทดลองที่ 15

(IF-AND s+ s- (IF-AND OUT? (IF-OR (IF-AND s+ SEE? (IF-NOT (IF-OR w- INC? w+ w+)e- s+)
 (IF-AND SEE? INC? w- (IF-NOT (IF-NOT (IF-AND w+ s- (IF-NOT SEE? (IF-NOT (IF-NOT INC?
 (IF-NOT s- w- (IF-NOT e+ (IF-OR e- e- (IF-NOT (IF-AND w+ s- (IF-NOT SEE? (IF-NOT (IF-NOT
 INC? (IF-AND SEE? DEC? (IF-NOT w+ (IF-NOT (IF-NOT INC? e+ (IF-OR w+ s+ e+ s-))(IF-OR
 (IF-NOT INC? s+ (IF-AND e+ HIT? e+ w+))w- w+ s-)w-)e+)s-)w-)e+ e+)w-)(IF-AND (IF-
 AND (IF-AND INC? (IF-AND (IF-AND w- w+ s+ e+)e- e- e-)e- (IF-NOT e+ e- w+))(IF-OR w- s-
 w- e+)w- w-)SEE? s+ s-))(IF-AND DEC? e+ w+ s+)s-)e+)(IF-NOT s- w- w-)))w-)e+ e+)w-)
 (IF-AND (IF-AND (IF-AND INC? (IF-AND (IF-AND w- w+ s+ e+)e- e- e-)e- (IF-NOT e+ e- w+))
 (IF-OR w- s- w- e+)w- w-)SEE? s+ s-))(IF-AND DEC? e+ w+ OUT?)SEE?)s- e+)))e- w+ (IF-
 AND DEC? e+ e+ s+))e- w-)e-)

รูปที่ ค.15 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 15

การทดลองที่ 16

(IF-NOT (IF-AND SEE? e+ e- s-)e+ (IF-OR w- s+ (IF-NOT DEC? e- (IF-NOT SEE? e+ (IF-AND
 HIT? w- s- (IF-NOT w+ e- s+)))))(IF-NOT SEE? (IF-OR (IF-NOT (IF-OR e+ (IF-OR OUT? (IF-NOT
 s- w- e+)w+ (IF-AND (IF-NOT OUT? e- w+)s+ w- w-))w- w-)(IF-AND OUT? e- (IF-AND (IF-OR
 OUT? DEC? (IF-AND w- w- e+ (IF-NOT w- e- s-))(IF-AND DEC? DEC? s+ w+))HIT? (IF-AND w-
 s+ HIT? e+)e+)s+)w-)HIT? (IF-AND (IF-AND s- (IF-NOT e- (IF-NOT OUT? (IF-NOT OUT? (IF-
 AND w- OUT? s+ e-)w+)w+)s+)e- (IF-OR SEE? w- e+ w-))e+ e- s-)(IF-NOT w+ s+ s-))e+)))

รูปที่ ค.16 ตัวอย่างโปรแกรมหุ่นยนต์ที่สังเคราะห์ได้ในการทดลองที่ 16

ประวัติผู้เขียน

นายจุมพล พลวิชัย เกิดวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2512 ที่อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในปีการศึกษา 2533 เข้าทำงานกับบริษัท จัสมินอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) เป็นเวลา 3 ปีครึ่ง และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2537 และเป็นผู้นำเสนอผลงานวิจัยนี้ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ผลงานในงาน Second Asian Conference on Computer Vision (ACCV'95) ที่ประเทศสิงคโปร์ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2538